

[Morten Lange.]

foreligger i øjeblikket en tendens, der bliver serveret som en smuk idé, om basisuddannelser som grundlag for de længerevarende uddannelser. Denne idé har naturligvis sine charmerende sider, jeg skal ikke underkende dem, men jeg skal blot understrege, at hvis man gennemfører et projekt af den art, vil man nå det, at man gør de noget mere langvarige uddannelser endnu længere, og man skal altså ikke tro, at man kan besvære vandene bare ved at sige basisuddannelse; thi hvis man fylder noget forholdsvis løst ned på soklen, vil man opdage, at det, der skal bygges videre, altså tager lidt ekstra tid.

Det er måske i det hele taget en af de ting, vi skal se på hele vejen igennem, når vi tænker på rationaliseringer, og hvis vi tænker på besparelser. Vi skal være sikre, vi skal styre med en brugbar sikkerhed, og jeg kan på mit partis vegne tilsige fortsat velvilje til at se på en bedre dansk økonomi både i form af konstruktive besparelser, først og fremmest i form af en bedre økonomisk struktur, og endelig som et hovedpunkt i kraft af, at vi sikrer en bedre styring af kapitalen, en bedre støtte til det produktive erhvervsliv, kort sagt en økonomisk politik, der vil føre til en balance, som vi i øjeblikket ikke har, og som det er helt afgørende for dette land bliver opnået. Det er udfordringen til den mindretalsregering, vi har siddende, og det er såmænd lad-sig-gørligt for enhver regering at barbere. Enhver regering kan, hvis den har et nogenlunde brugbart flertal — og det kan man næsten altid finde — skære ned, det er straks væsentlig værre at være konstruktiv og samtidig sparsommelig og derudover være konstruktiv, hvad angår investeringstiden; det er måske på det område, den siddende regering har vist mindst fantasi.

Vi håber, at det finansår, vi går ind i, vil vise, at regeringen er kommet op af start-hullerne på området og finder en lysning til at komme igennem med en helt anderledes konstruktiv støttepolitik, konstruktiv udviklingspolitik over for det danske erhvervsliv. Så har vi en chance for, at vi, næste gang vi mødes her, ikke møder knappestøberen, men derimod møder én, der med held har støbt skillinger.

Moses Olsen: Her ved tredjebehandlingen skal jeg knytte nogle ganske korte bemærkninger til finanslovsforslaget.

Først vil jeg sige noget om noget, der ligger i fremtiden, idet jeg vil udtrykke håb om, at forsorgen for åndssvage og andre svagt stillede fra Grønland vil blive taget op til nærmere overvejelse, så snarligt som det er muligt af økonomiske og andre grunde, idet det er en kendsgerning, at placering af sådanne i Danmark medfører en hel masse problemer, som jeg mener er uheldige.

For det andet vil jeg udtrykke håb om, at man fra Grønlandsministeriets side som målsætning har at placere ungdomsskoler o. lign. i Grønland i stedet for at opkøbe skoler i Danmark på linje med det, man har gjort hidtil. Man har jo haft en tendens til at placere grønlandske ungdomsskoler som små enklaver, små ghettoer, rundt omkring, og det mener jeg er uheldigt. Det vil være en fordel, at man placerer dem i Grønland, midt i samfundet, af menneskelige og andre samfundsmæssige grunde.

Under første behandling af finanslovsforslaget nævnte jeg de sociale udgifter i Grønland, som jeg stadig mener er alt for ringe i forhold til de leveomkostninger, der efterhånden er i Grønland, og jeg har gjort gældende, at landsrådet har meget stort besvær med at leve op til de forpligtelser, jeg mener man har over for invalide- og folkepen-sionister. Men her må vi jo nok endnu en tid vente på et eller andet initiativ fra landsrådet, selv om jeg igen her vil kaste ud som en idé, at refusionsordningerne bliver revideret på den måde, at halvdelen af de sociale udgifter bliver refunderet af staten og visse socialt betonedede anlægsudgifter helt overgår til staten.

Med hensyn til finanslovsforslaget generelt og de ændringsforslag, der foreligger i dag, vil jeg sige, at Grønland i forhold til sidste år, hvor der blev skåret forholdsvis temmelig meget ned, i år må siges at være blevet meget fair behandlet i finanslovsforslaget, og derfor vil jeg meddele min velvillige indstilling til at medvirke til gennemførelsen af lovforslaget, som det er i dag.

Der er jo nok nogle i tinget her, som efterhånden har fået nok af kulegravninger hist og her, men jeg mener, at for Grønlands vedkommende er der også muligheder for